

срещнах следъ дълго време Буриана. — Вечерята Спасъ ми разправя най-новитѣ тукашни събития. Въ сжботата преди агентата повикали Estignard (кореспондента на Хавасъ) у Цанкова, гдето били Каравеловъ, Сарафовъ, Шлейферъ, Неболсинъ, Людскановъ и тамъ му продиктували телеграма, че министерскиятъ съветъ решилъ да се строи линията Свищовъ—Търново—Ени Заара, мостъ презъ Дунава (200 милиона франка!) и че за това била изпратена комисия въ Букурещъ. Телеграмата трѣбвало да остане за София въ тайна. Глупава интрига! Следъ нѣколко часа агентитѣ били запитани отъ своитѣ министерства какво става! — Цанковъ *cassera à Karaveloff un jour le cou avec des bêtises comme celle-ci* [ще счупи единъ день врата на Каравелова съ подобни глупости]. — Детински злословия по адресъ на княжеското писмо до Каравелова по Цанковата афера, въ него ужъ било писано а съ вм. азъ, това открила г-жа Каравелова. Въ княжеската канцелария иматъ краснописецъ французинъ, който много малко знае български. — Веднѣжъ на балъ или на нѣщо друго въ Военния клубъ Каравеловъ се обърналъ къмъ Лишина много разяренъ, че Константиновичъ отъ княжеската канцелария му предписвалъ и пр. Лишинъ отива при Константиновича и го пита: въ Севлиево мировиятъ сждия неочаквано билъ премѣстенъ, протестираше два пжти предъ княза, втория пжтъ телеграмата била изпратена до Каравелова съ писмо да благоволи да докладва *quelle suite il a donné au premier* [какъвъ ходъ е далъ на първата]! Князътъ и Еренротъ намѣрили писмото на Константиновича съвършено редовно. — *Austrian policy* [австрийската политика]. Българитѣ като морски свинчета сами й влизатъ въ мрежата.

Въ четвъртъкъ на 24 сутринята на 8 ч. събужда ме слугата, че горѣлъ сждътъ до министерството. Вчера духаше бѣсенъ вѣтъръ и имаше два малки пожара — до сега цѣла зима не бѣше се случвало нишо. Бързо отидохъ тамъ. За щастие нѣмаше вѣтъръ. Нѣкогашниятъ „*palais Balabanoff*“, въ който сега се помѣщава касацията, се запалилъ сутринята отъ печкитѣ и изгорѣ до дъно. Пожарътъ трая до 12 ч. Отъ съседнитѣ кжщи, гдето е живѣлъ Дондуковъ и гдето сж сега министерствата на външнитѣ работи и просвѣтата, всичко биде изнесено. Архивитѣ на министерството на външнитѣ работи, всички тайни на българската политика лежахъ на срѣдъ улицата. Нашитѣ нѣща бѣха изнесени на широкия дворъ — попътъ—архиваръ билъ пръвъ на мѣстото. Най-голѣмъ безпоредкъ бѣше въ правосъдието. Гасенето се вършеше глупаво. Новиятъ полицмейсторъ Шишеджиевъ гасѣше съ стражаритѣ, които се държахъ много добре, евреи хамали; еврейчетата храбро помагахъ. Изгорѣлата кжща бѣше на Д-ръ Бонева, купилъ я за 500 рубли, а я даваше подъ наемъ за 150. Димѣше още на другия день сутринята отъ развалинитѣ. — Ясно време. Топло, дъждове. Главоболие.